

בעניין :

ש"ס 62267

ע"י ב"כ, עוה"ד אבנר בנטוב ו/או ישראל קלינמן

מרח' שלומציון המלכה 21, תל-אביב 62267

טל: 03-5441288 פקס': 03-5442976

התובעת

-נגד-

1. סאמני סג'י

2. סאמני סאני

רמת אביב החדשה, תל אביב 69362

הנתבעים

תשלום שכר עבודה, שכר מינימום, הלנת שכר, תשלום זכויות נלוות ופיצויים

מהות התביעה :

שכר עבודה 208,736 ש"ח

סכום התביעה :

פיצויי פיטורים ודמי הודעה מוקדמת 25,012.50 ש"ח

זכויות סוציאליות 14,342.40 ש"ח

פיצויים עונשיים – נתון להערכת כב' בית הדין.

הכל בסכומי קרן וללא חישוב פיצויי הלנה.

כתב תביעה

1. עניינה של תובענה זו בהתנהגותם המחפירה של הנתבעים שהעסיקו את התובעת בתנאים המנוגדים לכל דין, ובין היתר –

1.1 במהלך תקופת עבודתה שילמו הנתבעים לתובעת שכר, הנופל במידה רבה משכר המינימום.

1.2 הנתבעים הלינו אף את שכרה הזעום של התובעת בחודשים רבים.

- 1.3 הנתבעים לא העניקו לתובעת כל זכויות סוציאליות המגיעות לה על פי חוקי המגן ואף לא שילמו לתובעת מאום תמורתן.
2. הנתבעים פגעו בתובעת ושיללו הימנה, זכויות אדם וחופש. מיד עם הגיע התובעת לארץ, נטלו מממנה הנתבעים את דרכונה ובכך הגבילו את חירותה ואת יכולת התנועה שלה, והעמידו את התובעת כנתונה לחסדיהם, בתוך כך ניצלו הנתבעים את מרותם והטילו על התובעת פחד ואימה.
3. התובעת נכנסה לישראל כעובדת זרה, על פי אשרה ורשיון ביקור למטרת עבודה בישראל, שהוצאו בהתאם לתוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.
4. עם הגעתה ארצה, בחודש אוקטובר 2000, החרימו הנתבעים את דרכונה של התובעת.
5. התובעת עבדה אצל הנתבעים בדירתם אשר בתל אביב במשך ארבע שנים ותשעה חודשים מתאריך 18.10.2000 ועד לתאריך 12.07.05.
6. במשך כל תקופת עבודתה אצל הנתבעים בישראל, לא שילמו הנתבעים לתובעת שכר עבודה כמתחייב על פי כל דין.
7. את השכר הזעום שקיבלה הנתבעת שילמו הנתבעים פעם אחת כל שנה כאשר הואילו לאפשר לתובעת חופשה, בלא תשלום, אצל משפחתה בהודו.
8. בהגיעה להודו שולם לה בבית הורי הנתבע מס' 1 שכר שנתי בסך של 96,000 רופי, השווה בערכו ל-9,600 ש"ח בשנה ובחישוב חודשי 800 ש"ח לחודש בלבד.
9. יודגש כי כל משך תקופת עבודתה אצל הנתבעים יצאה התובעת לחופשה שנתית (ללא תשלום) שלוש פעמים בלבד ובמקרים אלו ניתן לה דרכונה בנמל התעופה בן גוריון, אך היא נדרשה להפקידו אצל נציג הנתבעים אשר המתין לה בנמל התעופה בבומביי. אחרת לא הייתה מקבלת אף את הסכום הזעום שלבסוף שולם לה. יתרה מזו שכרה הזעום של התובעת שולם לה כל פעם בשני חלקים. חלק ראשון שולם לתובעת עם הגעתה להודו וחלק שני שולם לאחי התובעת רק עם חזרתה של התובעת לעבודה בישראל.
10. כאמור, עבדה התובעת בשורת הנתבעים 57 חודשים ובמשך כל תקופת עבודתה עסקה התובעת, לאורך כל שעות היממה, בעבודות משק ביתם של הנתבעים אשר כללו נקיון, בישול, גיהוץ, גינון עריכת קניות, הגשה ואירוח. הלכה למעשה היתה התובעת שפחתם של הנתבעים.
11. במשך כל תקופת עבודתה לא קיבלה התובעת יום מנוחה שבועי. ורק בחודש ספטמבר 2004 החלו הנתבעים לאפשר לתובעת יום מנוחה אחד בלבד בחודש.
12. התובעת לא יצאה במשך כל תקופת עבודתה לחופשה בתשלום ולא קיבלה כל תמורה בגין פדיון ימי חופשה.
13. התובעת לא קיבלה מהנתבעים כל תמורה בגין דמי הבראה.

14. בחודש יוני 2005 יצרה התובעת קשר עם המוקד לסיוע לעובדים זרים ובתאריך 12.07.05 שייעו אנשי המוקד לתובעת להימלט מביתם של הנתבעים ושיכנו אותה במקום מחסה.
15. אנשי המוקד אף ליוו את התובעת להגשת תלונות במשטרה כנגד הנתבעים בגין החזקת דרכונה שלא כדין – עבירה על סעיף 376א' לחוק העונשין, ובגין העבדתה של התובעת, בפועל, בתנאי עבדות.

טענות התובעת ורכיבי התביעה

16. שכר עבודה – השלמת שכר מינימום ושעות נוספות:

16.1 סעיף 2(א) לחוק שכר מינימום, התשמ"ז - 1987, לחוק שכר מינימום קובע:

הזכות לשכר מינימום

(א) עובד שמלאו לו 18 שנים (להלן - עובד) המועסק במשרה מלאה, כנהוג במקום עבודתו, זכאי לקבל ממעבידו שכר עבודה שלא יפחת משכר המינימום לחודש, שכר המינימום היומי או שכר המינימום לשעה, הנל לפי הענין.

16.2 שיעור שכר המינימום החודשי ביום הגשת התביעה הוא 3,335.18, לפיכך על הנתבעים לשלם לתובעת שכר מינימום בגין חמישים ושבעה חודשי עבודה בניכוי 38,400 ש"ח אשר שולמו לה הודו ובסך הכל (38,400 ש"ח - 190,105.30 ש"ח = 151,705.30 ש"ח).

16.3 התובעת לא קיבלה כל תוספת בגין שעות נוספות, אף שעבדה שעות נוספות בהיקפים משמעותיים ביותר.

16.4 התובעת תטען כי על פי הדין, היא זכאית על פי מהות העסקתה, לתוספת של 30% למשכורתה בגין השעות הנוספות הרבות שעבדה ולפיכך על הנתבעים לשלם לה סך של 57,031.60 ש"ח בגין עבודתה בשעות הנוספות.

16.5 התובעת תטען איפוא כי הנתבעים חייבים לשלם לה סך של 208,736.90 ש"ח בגין שכר עבודתה המולן, כשהם נושאים הפרשי הלנת שכר.

פיצויי פיטורים

17. בנסיבות המתוארות לעיל, זכאית התובעת לתשלום פיצויי פיטורים בעקבות סיום העסקתה. התובעת זכאית לפיצויי פיטורים לתקופה שמחודש אוקטובר 2000 ועד (כולל) יולי 2005, שה"כ 57 חודשים. מכאן שזכאית התובעת לפיצויי פיטורים בסכום של 20,662.50 ש"ח לפי החישוב דלהלן:

17.1 שכר ברוטו אחרון לחודש - 4,350 ש"ח X 57 (חודשי העסקה) : 12 = 20,662.50 ש"ח.

17.2 התובעת תטען איפוא, כי הנתבעים חייבים לשלם לה סך של 20,662.50 ש"ח בגין פיצויי פיטורים, כשהם נושאים הפרשי הלנה.

דמי הודעה מוקדמת

18. בנסיבות הפסקת עבודתה וזכאית התובעת, על פי כל דין, לתשלום דמי הודעה מוקדמת בגובה שכר של חודש עבודה ובסך הכל 4,350 ש"ח.
19. התובעת תטען איפוא, כי הנתבעים חייבים לשלם לה סך של 4,350 ש"ח בגין דמי הודעה מוקדמת, כשהם נושאים הפרשי הלנה כחוק.

דמי פדיון חופשה

20. על פי כל דין, חייב כל מעסיק בתשלום דמי פדיון חופשה.
21. כאמור, לא העניקו הנתבעים לתובעת חופשה בתשלום ואף לא שילמו לה דמי פדיון חופשה ומכאן שזכאית התובעת לדמי פדיון חופשה עבור תקופת העסקתה, על בסיס של 12 ימי חופשה לשנה, ובתעריף של 187.20 ש"ח ליום חופשה.
- 21.1. כאמור, עבדה התובעת במשרה מלאה. מכאן שזכאית התובעת לדמי פדיון חופשה לכל תקופת עבודתה, בסך של 11,052.30 ש"ח לפי החישוב הבא:
- $$12 \text{ (מספר ימי חופשה בשנה)} \times 187.20 \text{ (תעריף יום חופשה)} \times 4.75 \text{ (מספר השנים בגינן זכאית התובעת לדמי פדיון חופשה)} = 10,670.40 \text{ ש"ח.}$$
- 21.2. התובעת תטען איפוא, כי הנתבעים חייבים לשלם לה סך של 10,670.40 ש"ח בגין דמי פדיון חופשה, כשהם נושאים הפרשי הלנה כחוק.

דמי הבראה

22. מכוח ההסכם הקיבוצי וזו ההרחבה במשק, חייב כל מעסיק בתשלום דמי הבראה. מכוח אותו הסכם קיבוצי, עובד זכאי לדמי הבראה אף לאחר סיומם של יחסי עובד מעביד וזאת לגבי תקופה שעד שנתיים שלפני תום תקופת העבודה.
- 22.1. בענייננו, לא שילמו הנתבעים לתובעת דמי הבראה ומכאן שזכאית התובעת לדמי הבראה עבור תקופת העסקתה, על בסיס של 6 ימי הבראה לשנה ובתעריף של 306 ש"ח ליום הבראה.
- 22.2. מכאן שזכאית התובעת לדמי הבראה בסך של 3,672 ש"ח לפי החישוב הבא:
- $$12 \text{ ימי הבראה} \times 306 \text{ (תעריף יום הבראה)} = 3,672 \text{ ש"ח.}$$
- 22.3. התובעת תטען איפוא, כי הנתבעים חייבים לשלם לה סך של 3,672 ש"ח בגין דמי הבראה, כשהם נושאים הפרשי הלנה כחוק.

פיצוי כללי מיוחד – בגין מכלול ההתנהגותם המחפירה של הנתבעים, המהווה גם התנהגות בחוסר תום לב, הפרת חובת ההגינות והפליה

24. מכלול התנהגות הנתבעים בהתנהגות מחפירה וכחפליה

24.1 התובעת תטען כי התנהגות הנתבעים כלפיה תרגה מכל אמת מידה של תום לב ו/או חובת הגינות ו/או אמון אשר מחייבים את הנתבעים מכוח יחסי העבודה שבין הצדדים, וכי יש לחייב את הנתבעים לפצותה בגין כך בפיצוי אשר יהלום את חומרת הנסיבות.

24.2 התובעת תוסיף ותטען כי בתנאי העסקתה, הפלו אותה הנתבעים בגין היותה עובדת זרה תוך ניצול מצוקתה וחוסר האונים בו היתה נתונה, לעומת אופן העסקת עובדים ישראלים. גם בגין כך, תטען התובעת כי יש לפצותה פיצוי עונשי מירבי, זאת בהתאם לחוק שוויון ההזדמנויות בעבודה התשמ"ח – 1988 ו/או על פי כל דין.

25. עיכוב הדרכון ושליחת חירותה של התובעת

25.1 עיכוב דרכונה של התובעת מהווה אף הוא ובנוסף, הפרת החובות הנובעות מכל דין, מחוזה העבודה ומיחסי עובד-מעביד, ובפרט החובה לנהוג בתום לב מוגבר שביחסי עבודה.

25.2 התובעת סבורה כי מן הראוי היה לפסוק לה, כפיצוי כולל ומיוחד בגין רכיבי פרק זה, פיצוי מוגבר ומשמעותי בהיקפו על פי סמכותו ושיקול דעתו של כבי בית הדין.

26. ראויים לציון דבריו של בית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע, מפי כבי השופט אילן סופר בפסק הדין שניתן ב- **עב 001347/03**:

"...עובד זר המגיע לארץ ללא משפחה, ללא חברים, הינו כח עבודה קל לתמרון, מאחר ושעות העבודה שלו אינן מוגבלות בשל הנכונות המוחלטת שלו לעבוד בכל שעה ובכל מקום, והוא נמצא בארץ בחסדי המעביד ורשויות השלטון. נכונות זו של העובד, אינה צריכה לעמוד לעובד כזה לרועץ.

אם עובד נכון לעבוד כל יום 13 שעות (ובענייננו, הרבה יותר. א.ב.), כל השבוע, כל החודש, כל השנה, צריך המעביד לדעת שהעסקה כזו מובילה לכך שלעובד אין כמעט שעות פנאי, ואין לו כמעט חיים לבד מעבודתו. בפועל הופך העובד ל"עבד" של מקום העבודה, והעסקה שכזו נפסדת, פסולה ולא ראויה ככל שתהיה, עולה בממון רב....."

מוסיף כב' השופט סופר ואומר:

"...לשם כך נועד משפט העבודה המגן; למנוע העסקה בלתי סבירה ובלתי מתקבלת על הדעת תוך ניצול מעמד נחות של עובד, שהוא אינו בעל כוח מיקוח. הדבר נכון שבעתיים לגבי עובדים זרים וזאת כמתחייב מאופיה הדמוקרטי, היהודי, והמוסרי של מדינת ישראל...."

סיכום

27. לבית הדין הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה, בין היתר בשל מקום עבודתה של התובעת, במקום מגוריהם של הנתבעים, בתל אביב ומהותה של התביעה.

28. טענות התובעת מחליפות ו/או משלימות האחת את רעותה על פי טעם הדברים והקשרם המילולי ו/או הענייני.

29. הטעמים המבוקשים:

אשר על כן מתבקש כב' בית הדין לזמן את הנתבעים לדין, ולחייבם לשלם לתובעת את הסכומים הנתבעים לעיל ו/או כל סכום אחר שכבי' בית הדין ימצא לנכון לפסוק אם לפי החלוקה המפורטת לעיל ואם לפי כל חלוקה אחרת שבית הדין הנכבד ימצא לנכון לפסוק, והכל בתוספת פיצויי הלנה כדין מיום היווצרות הזכות ועד ליום התשלום בפועל לפי העניין, של כל רכיב ו/או סכום על פי הדין (דהיינו, מהמועד כדין לתשלום כל משכורת ו/או כיו"ב). כמו כן תבקש התובעת כי בית הדין הנכבד יחייב את הנתבעים בהוצאות המשפט ושכר טרחת עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

אבנר בנטוב, עו"ד
ב"כ התובעת

היום: 17 ביולי, 2005